

המביא גט פרק ראשון GITIN

עין משפט
ור' מצוה

זב

עַ אָמֵן כְּפִישׁ מַסְ
עֲדָלִים הַלְּבָשָׁן
מְצָנָן כְּפֹתֶחֶת יְהִי שָׁמָן
כְּמַעַן כְּפֹתֶחֶת יְהִי כְּמַעַן
עַב בְּגַד הַמִּזְבֵּחַ
מְסָלֵל וּרְאֵת סְמִינָה
נְפָט הַלְּבָשָׁן עַמְּדָן
עַג וְזָבֵב סְסָמָעֵת
יְהִי שָׁמָן כְּמַעַן כְּמַעַן
סְמִינָה:
עַד חַדְשָׁה מְלָא
מְלָאכָה הַלְּבָשָׁן

אש"ם

11

לטמא לא היה עד כאן לא אמר ר' אליעזר והרhom אלא דמיינו דראי בעי מפרק להו לנכסייה הוה עני וחוי לה ומיגו חזבי לה לנפשיה וכי לתרביה אבל הכא לא ועד כאן לא אמר ר' רבנן התם אלא דכתיב לא תקלת לעני לא תקלת לו לעני אבל הכא לא ור' א' הא לא תקלת מאי עבד לה מבצעי לה פלחויהו ולענוי על שלו: שאם ירצה שלא לוון כו':
שםעת מינה י' יכול הרוב לומר לעבד עשה מעשה ידך למזונותיך דכוותה בגדי אשפה דאמר לה צאי מעשה ידך במזונותיךacha לא אמר לא אשה בدلא ספקה עבד נמי אמר לא שוויא בדרלא ספיק י' עברדא דנהום ברסיה לא שוויא למיריה ולמרתיה למאי מיתבעי תא שמע כלו הרוב לעבד עשה עמי ואני וכן הכא בא מי עסקין דאמר לו צאי מעשה ידך למזונותיך אי ה כי מעשה ידיו אמר לרבו להערפה העדרפה פשטו מהו רתימתא כוין רכבי לית לה איזיב לה כוית לה נמי לא לשיקול מיניה קמ' ל' ומ' ש לערי מקלט סד' א' והא מדתקני סיפא אבל אשה שנגלה לערוי כלל דלא אמר לה דאי אמר לה בעלה אמר לא נמי דלא אמר לה לעולם דאמר לה יואשה ואם אמר לה צאי מעשה ידך במזונותיך ה' הק יואם מספקת ואמר לה צאי מעשה אי למירא מהו דתימתא כל כבורה בת מלך מעון בן גמליאל אמר יכול העבר לומר לרבו לנו לחירות וחכמים אמרים הרשות ביד רבו כבר יכול ומר סבר אינו יכול ותוסברה הא או פרנסנו או תן לי מעשה ידי בפרנסתי עי בצורת אלא הכא بما עסקין יאמר בז' ובשני בצורת לא ספק רשב' ג' סבר כי היכי דחו ל' אינשי ומרחמיין עלי' ורבנן עבד נמי רחומי מרחבת ה' ש' ראמר רב זה ואוכל וועשה פורע ש' מ יכול הרוב לומר במאי עסקין במעלה לי מזונות א' ה' למאי לוה

ב' פלקט נעני. ממליכנו רחמננו גן מלך
ה' מלקט למת נזורך העני: לאסיר עני כ-
יס לו סדא האסיר סכਮוב לנכיה בז'

הנומיננטה ידים ולידן נטווים מצלו: פלריון ענד נמי נו' ספק ומשני ענד דר' ניטס כרמיה נו' צויה. ענד טוליוו זוח נמס הילן: נמריה מהוי אמתאצע. קלך לינו מוסיף מצלו הילן חוויל ענד שפםיחס כי מי' לייטוו לנו' לטספיט צו'. האן להטך קך טמאנס גונטש, כטמאנס ווות' מטה' יתצעה אונגה נערוי ומיתזון מונקבי': אונגה נערוי אונקה. סולג צזונג וגלא: לאענדפה. אונקה. סוממוננטה דיזו' עדופיס על מזונזויו: אונ' יאנקל מיניה. ורקה ציד שענד צבוזה דס מנך. כל' קראטן צו' תלליס': פינמה. גונעס ווין דרכס נוקטת ווילקכ' צער זמינה מסח ווילן מילציאן חומת נאציה לה' מיליכס הילן לה' כן מנקצת צעריל. וויסנלה נסחטכל: וויסנלה. צדעל מאה עסחה עמי' קה' מיילו': עוד מאה פאנ' צו' צו' זאטלס. האין צוצני צוועג כוון דה' נ' עס' עמי' קרי צאן נו' צו' צו' זאטלס: נו' ספק. חיינו מראקס. דצ'יך במאזות כלטס: נו'

תורה או השלם

1. ובכך נזכרנו את צער ארוכם לא ברכה אלא שדר קצץן ולטק נזיר לא תלקט וניגר מעוגב אקס אני ג' אליליך.
2. לבס ספקה רוצח אשר ריצה תרעד ובליל רעתו לא שנא לו מטל שלשות וטאל אחריו מון דיבורים דמכ רגוי.
3. כל ברקה בת מלך פגינה משבצותן זיה לבשיהם הילים היה

מוספַת תוספות

פסקו ר' י"ד
 שם ר' ניצה שלא לוזן וכמו
 ש"מ יכול והרב לומר לעבון
 עשה עמי איני נתק פ"ז
 אלא חזרו על הפטחות
 ואסיקנו בראשה פלוגתא
 ודרכך ר' יוחנן דבר סכום
 איני יכול ור' יוחנן סכום
 יכול קוריל' רב ור' יוחנן
 הלכה כר' יוחנן